

Előfizetési árak:
 egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
 negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
 Hirdetéseik máraakelt árak szerint.
 A lap megjelenik minden osz-
 törtökön.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közliemények küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
 Kladohivatal: István-utca 9.
 hova a lap anyagi részét illető közli-
 menyek és előfizetési penzek küldendők
 Kladotulajdonos:
FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVŰ KÖZÖNSÉGÉNEK HETILAPJA.

Egy össze szó az upesti Conser- vatórium ügyében.

Ujpest, november hó 7-én.

A köznap szöllumok egyike azt mondja, hogy: „Az a jó asszony: akiről semmit sem beszélnek!”

Az „Ujpesti zeneművelő Egyesület“ (Conservatorium) ugylátszik szintén a jó asszonyok közé tartozik, mert egy idő óta se nem beszél, se nem beszéltet magáról.

Az asszonyok jósága ellen — a férjen kívül — nem lehet senkinek kifogása, de az upesti Conservatoriummal szemben mindenkinek az a jogos kívánsága, hogy *ne maradjon örökké jónak, hanem, hogy évről-évre jobb legyen.*

A „mindenki“ alatt első sorban a Zeneművelő Egyesület alapító, pártoló s rendes tagjait, azután az ezerkétszáz kor. évi segélyt nyújtó község képviselőtestületét és előjáróságát, végre pedig a nagyközönséget és a közvéleményt képviselő sajtót értjük, a melyek egyformán érdeklődnek az upesti Conservatorium belélete s tevékenysége iránt, egyformán óhajtják az upesti Conservatorium további fejlődését, felvirágzását s tekintélyben való gyarapodását. Ha pedig volna közöttük olyan, aki közönyösen viseltetnék iránta, akkor a Zeneművelő Egyesület elnökségének igazgatóságának a saját érdekében kötelessége volna az érdeklődést felkölteni.

S mindezekkel szemben mit tapasztalunk?

Azt, hogy az ujabbi időben azt se tudjuk él-e az upesti Zeneművelő Egyesület avagy nem él? Szaporodtak-e a Conservatorium növendékei avagy kevesbedtek? Növekedik-e rendes tagjainak a száma, avagy megfogyatkozik? Szorgoskodik-e valaki az alapító tagok szerzésében, avagy a szájba repülő sült galambra várakozik, az elnökség? Tartatnak-e választmányi ülések, avagy nem tartatnak? S ha tartatnak, tesz-e valamit a választmány a Conservatorium tovább fejlődése érdekében vagy megelégszik az eddigi „jó“ hírnévvel?

A Zeneművelő Egyesület mult évi iskolai értesítőjében keservesen sóhajtja *dr. Nádaskay Béla* egyesületi elnök, hogy:

„Sajnos, a tagok száma még mindig elégtelen arra, hogy az intézet fennállása minden eshetőséggel szemben biztosítva legyen.“

„Ami arra mutat, hogy Ujpest közönségének nagy része még nem jutott annak tudatára, miszerint a kulturális fejlődésben a leghathatósabb tényezők egyike a *helyes* zenei oktatás, a zenei művelődés.“

Meggyőződésünk szerint ennek nem Ujpest közönsége, hanem a Zeneművelő Egyesület vezetősége az oka, mert arra, hogy Ujpest intelligenciájának az érdeklődése felköltessék és fenntartassék, a fáradhatatlan tevékenység s ügybuzgalom nélküli sóhajtás nem elég.

A midőn ezen meggyőződésünknek nyílt és őszinte kifejezést adunk, kijelentjük, hogy eszünk ágában sincs személyek ellen harezolni. A legnagyobb tisztelettel viseltetünk ugy az Egyesület elnöke, *dr. Nádaskay Béla*, mint annak, igazgatója, *Seymann Emil* iránt, de éppen azért, mert „községünk kulturális fejlődésére“ nézve a „helyes zenei oktatást“, a „zenei művelődést“ mi is a „leghathatósabb tényezők egyikének“ tartjuk, éppen azért kívánjuk, hogy az „Ujpesti Zeneművelő Egyesület“ elnöksége az eddiginél nagyobb ügybuzgóságot fejtsen ki, hogy a Conservatorium igazgatója az intézetnek ugy *befelé*, mint *kifelé* olyan tekintélyt kölcsönözön, a melyet az intézet tíz évi fennállás után méltán megérdemel, a melyre haladásának és felvirágzásának okvetlenül szüksége van.

Ezt a tekintélyt pedig az upesti Conservatoriumnak csak olyan igazgató adhatja, illetőleg szerezheti meg, a ki nemesak zenei képzettséggel, hanem arra való *képesítéssel* is bír, a ki teljes odaadással szentelheti idejét és tehetőségét az intézetnek.

Mi elismerjük, hogy a mostani igazgató *Seymann Emil* ur kiváló hegedűs, elismerjük azt is, hogy a mennyire hivatalos elfoglaltsága megengedi, tanári és igazgatói teendőinek is eleget igyekszik tenni, de ismerje el viszont az Ujpesti Zeneművelő Egyesület elnöksége és választmánya is azt, hogy a Conservatorium ma már kinőtt a gyermeksa-

TÁRCZA.

Nem tudom én. . .

Nem tudom én, hogy volt? Csábitott : z élet,
 Szivemben annyi vágy, annyi remény égett —
 Lelkemben az álom, álom után támadt,
 Építettem fénye, ragyogó légvárat.

Ki tudja, álmaim mé t foszlottak széjjel.
 Hogy miért borult rám sűrű, sötét éjjel:
 Ragyogó, szép napom, miért hunyt el ködbe,
 Remén, im, vágyaim miért törtek össze?

Mit tudom én, hogy volt? Csakhogy oda — vége
 Kemény tögön járok; fagyos sötétségbe:
 Hiába kiáltok, akármerre nézek,
 Senkitem figyel rám, de senkitem ért meg.

Mit tudom én, hogy volt? Csakhogy oda minden
 Pedig a mim csak rám; áldozatul vittem.
 Az akarat, beesvagy igaz szó — a harezba;
 Egymás mellett küzdve, ott maradtak halva.

Miért is volt, hogy volt? mért kérdeném többet,
 Hiszen elsírtam már az utolsó könnyet;
 Némán, megadással viselem az ígát,
 Végre csak kidülök — ha nem birom tovább!

Péterfi Gyula.

Eljegyzés egy sir fölött.

Irta: *gróf Vay Sándor.*

(Folyt. és vége)

Ilka és egyik barátjáné már akkor az emeleti ablakban álltak és utána néztek O.-nak.

Lassan, lassan, szinte szomoruan lépegetett a nemes telivér és a kapitány hanyagul tartva a kantárszárát, úgy tűnt föl,

mintha mélyen elgondolkodott volna. A mint az ablak alá ért, föltekintett.

A hold éppen kibukkant a felhők mögül és rásütött a halavány arcra.

Ilka összerezett és alig bírta zsebkendőjét fölemelni, hogy bucsut intsen vele. Neki is föltűnt O. szokatlan levertsége, halványtsága.

— Jó éjt, kapitány ur! — kiáltott pajkosan a vigkedélyű barátóné, az előttük elhaladó kapitányra.

— Jó éjt, jó éjt — ismétlé ez és sarkantyuba kapva lovát, eltűnt egy kanyarulatnál.

A vihar kitért és vad erővel tombolt egész éjszakán.

Hajnaltól az öreg Lizette, a grófné társalkodónője, remegő kézzel kopogtatott Ilka szobájának ajtaján és a mikor az ajtó megnyílt, szótlanul sirva ölelte át az álmából ébredő, rosszat sejtő leányt.

Nyomába jött Ilka fivére, a ki kadét volt a Max-dzsidásoknál.

Ruhája csupa por volt, fiatal, szép gyermek, arca még egészen kihevülve a sebes lovaglástól.

— Borzasztó, borzasztó! — ennyit bírt csak dadogni, aztán megszorította az Ilka kezét és nem merte elmondani a rettenetes hírt.

A szép kapitány a mint Szent-Györgyről a városba ért, a kora hajnali órákban agyonlőtte magát. Apránként, kiméletesen mondtak el Ilka grófnőnek mindent, de hasztalan, mert mint valami letört lilium omlott össze és ájultan vitték ágyába.

Hónapokig élőhalott volt a szép leány és Szent-Györgyről naponta bejárt a vá-

rosba, hogy friss koszorút tegyen O.-nak a sírjára, a mely már igazi virágos kertnek tetszett. Feltűnt Ilkának, hogy a síron, az ő koszoruján kívül, mindig talál még egy másik koszorút is.

Egy darabig azt gondolta, hogy O.-nak még egy ideálja volt talán és ez napokig nagy fájdalmat okozott neki.

Egy enyhe, júniusi estén azután megtudta, hogy ki hord még kivüle koszorút a siratott férfi sírjára.

A fiatal G. Alfonz báró volt az, a harmadik imádó, szintén dzsidás kapitány, a kit M. és O. mellett alig vett figyelembe.

Ilka grófné, hogy most szembe találta magát a különben ritka szép tiszttel, a ki ott állt előtte, a mint kezében egy nefelejtő-koszorút tartott, valami sajátos rendülést érzett szívében.

— A megosztott bánat kevesebb bánat, grófné! — mondá G. — Engedje meg, hogy együtt ápoljam önnel ezt a sirt, a mely nekem egyik legjobb barátomat, önnek a világon legdrágább kincsét rejti.

Ilkát, a ki igen fogékony, költői lélek volt, mélyen meghatotta a fiatal báró nyilatkozata és gyöngéd lovagiassága annál inkább tetszett neki, mert jól tudta, hogy titkon imádja őt.

Hetekig, hónapokig találkoztak aztán a sírnál, később Alfonz báró szobájába ment Ilka grófné szüleihez és a szép leány mindinkább megszokta. Mindig O.-ról beszélgettek, Alfonz nem győzte a kapitány nemes szívét, jóságát esetelni és a grófné önzetlen bámullattal egészen megve. grófnőt.

Egy szép, verőfényes őszi napon újra a sírnál találkoztak.

rukából, hogy tovább fejlődése és felvirágzása ma már olyan igazgatót kíván az élére, a ki csak egy urnak, a zeneművelésnek áll a szolgálatában, a ki gróf *Zichy Géza* védnöksége alatt *Erkel Gyula* főigazgató mellett s az *okleveles* zenetanárok és *okleveles* zenetanárnök élén, *állásának nemcsak zenei tudásával, hanem arra való képesítésével is tekintélyt kölcsönöz.*

Midőn az „Ujpesti Zeneművelő Egyesület” f. é. márczius hó 23-án tiz éves fennállását ünnepelte s gróf *Zichy Géza*t védnökül meg választotta, azt hittük, hogy az Egyesület elnöksége és választmányja ügybuzgóságával s az intézet élére egy arra képesített igazgatónak az állításával rögtön arra fog törekedni, hogy „a fellendülés, a virágzás, a dicsőség korszaka” tényleg bekövetkezzék: miután azonban semmi sem történt, miután a Conservatorium vezetésére a maradiság álláspontjára helyezkedett: szükségesnek tartottuk a Conservatorium érdekében ezen őszinte szavakat elmondani s az Egyesület legközelebb megtartandó *közgyűlésének* a figyelmét az elmondottakra felhívni, mert „a ki marad: az nem halad” s a legfontosabb kulturális érdekek azt kívánják, hogy az Ujpesti Zeneművelő Egyesület (Conservatorium) tényleg mielőbb felvirágozzék s tekintélye minden irányban tényleg gyarapodjék, ez pedig ismételjük csak úgy érhető el, ha az elnökség s a választmány az eddiginél nagyobb ügybuzgalmat fejt ki s ha a Conservatorium élére nemcsak képzett, hanem képesített igazgató állítatik!

Brankovics György.

H I R E K.

— **A reformáció emlékünnepe.** Az újpesti protestáns templomokban f. é. október hó 31-én ünnepelték meg a reformáció évfordulóját. A Mária-utcai *evangelikus* és az Istvántéri *református templomokban* isteni tisztelet tartatott, melyen az összes iskolák evang. és reform. tanulói résztvettek. Ünnepi beszédet *Gebaly Lajos* és *Mády Lajos* tartottak. A reformáció ez idei évfordulóját uralmasztották föl a *magyar protestánsok*,

A temető akáczfái rejtelmesen zsongtak az alkony fuvalmától remegve és egy elkésett, másodvirág-puha, pelyhes szirma perdült lábaik elé.

— Oh! ha a grófnő szívének is lenne még egyszer ilyen virága! — sóhajtott önkéntelenül a báró és szép, kék szemét esengve függesztette a leányra.

Mint a nap sugarától érintett fehér rózsza, olyan lett ettől a tekintettől Ilka grófnő arca és érezte, hogy a G. jósa, gyöngédsége jutalomra vár, jutalmat érdemel.

— Es ha lenne? — kérde aztán és hónapok óta az első mosoly jelent meg az arczán.

— Itt, barátomnak, az ön első szerelmének szentelt hamvai fölött esküszöm, hogy egyetlen törekvésem, életem egyetlen célja a grófnő boldogítása lesz — szól G. szerelmtől remegő hangon és kezét nyújtotta Ilka felé.

— Ha megelégszik egy régi szerelem romjain épült boldogsággal...

— Meg-meg, — vágott közbe a báró — és tapasztalni fogja, hogy a romokon is épülhet új pompás palota, úgy mint új virág fakad az akácson és rózsza nyílik a sir fölött...

Ilka keskeny fehér keze már akkor Alfons kezében nyugodott, a ki lehuzta ujjáról ősi családi gyűrűjét, s O. sirján jegyezte el a leányt.

Erre az érdekes, egészen igaz történetre, a melynek szereplői immár mind nyugosznak, ma is nagyon sokan emlékeznek Szabolcsmegyében, a hol ez az *eljegyzés a sir fölött* annak idején óriási feltűnést keltett.

hogy hatszáz magyar protestáns lelkész, püspökeivel az élen, azzal a kérelemmel járult VII. Edward angol királyhoz, hogy az angol és bur protestáns testvér nemzet öldöklő háboruját szüntesse meg. A kérvény, melyet elsöül Antal Gábor, Kun Bertalan, Szász Károly református, Gyurátz Ferencz, Müller Frigyes, Sárkány Sámuel ágostai evangélikus és Ferencz József unitárius püspök irt alá, bizonyára nagy hatást tesz az egész világban és legalább is méltó figyelmet kelt Angliában is. A kérvény hangja méltóságos, kerül minden kihívó szót és egyetlen célja, hogy az angol király és angol nemzet szívét megindítsa, hogy a szerencsétlen, vitéz, kiirtásra és megsemmisítésre ítélt dél-afrikai bur nép sorsán segítsen. Ez a szerep és hang méltó a papsághoz s ezért a magyar protestáns lelkészeknek ez a lépése a szabadság minden barátjának elismerésére és hálájára méltó.

„Kimondhatatlan fájdalom tölti el lelkünket. — mondja a fölrát, — hogy a keresztyén felebaráti szeretet e dicső ünnepén, midőn minden protestáns nemzetnek buzgó imában és hálaadásban egyesülni kellene a Mindenható trónjához fölemelkedni, Dél-Afrikában két protestáns nemzet vív véres tusát, s a kik hitben egymás testvérei, öldöklő hárcot folytatnak egymás ellen. Hitünk varázseréjében, a keresztyén szeretet hatalmában bizva járulunk Felséged elé s hívó szívedel kérjük, hogy minden nemzet forró óhaját, de a reformáció áldásaiban részesült nemzetek különös esdeklését kegyesen meghallgattani és Transzvál köztársaság, valamint Oránzs szabad állam protestáns testvér-népén megkönyörülni s így irgalmas szíveddel a háborumak végét vetni kegyeskedjék”.

A kérvény azután kiemeli, hogy ebben a borzalmas háboruban, melyben ezrével hullanak Anglia fiai is, a burok nemzete a végpusztulás szélére jutott: falvait fölégették, tanyáit földúlták, népét szétszörták s a kis nép kétszázados kulturája megsemmisült. Hivatkozik arra a kérvény, hogy nekünk, magyaroknak, kik szintén sok öldöklő tusában véreztünk, legnagyobb erősségünk a szabad Angliából felénk áradó rokonszenv volt és a szabadság lelke tette Angliát nagygyá, a földkerekség vezetőjévé. Majd így folytatja a kérvény:

„Felséges Ur! Tanácsot adni nekünk se jogunk, se tisztünk: de a kik arra hivatottak el, hogy az Isten igéjének hirdetői legyünk, kötelességünk fölemelni a szeretet szavát minden alkalmas és alkalmatlan helyen és időben: kötelességünk, hogy könyörögjünk a kiesinyekért, a szenvedőkért s keressük az utat a hatalmasok nagylelkűségéhez és irgalmasságához. Esedező szóval járulunk tehát Felséged elé, könyörögve a Jézus Krisztus nevében”:

„Uram, nem Te kezted azt az áldatlan vérontást, de szüntesd meg Te. Elég hatalmas vagy rá, hogy kegyelmes lehess, s megszerzed magadnak a szeretet és békeség dicsőségét, valamint a földön, azonképpen a mennyben is. Vess véget, óh Uram, annak a háborúnak, melyben népednek fegyvereit egy testvérnép, egy keresztyén nép ellen kell fordítanod, s gyakorolj bosszuállás helyett irgalmasságot a mi Urunknak, Megváltónknak tanítása szerint”.

Majd azt mondja a magyar protestáns lelkészség, hogy kizárólag a szeretet isteni parancsa sugallja esdeklését s így végzik:

„Midőn ez isteni parancsnak, mint magasabb kényszernek engedünk, az az aggodalom sem tarthat vissza bennünket esdeklésünktől, vajjon fölhat-e irgalmat kérő szózatunk Felséged szívéig. A mindnyájunk fölött örökös Gondviselés bölcsessége intézi az emberi tetteket, a Gondviselés határozza meg, mely eselekedetnek teremjen gyümölcse s melyik maradjon gyümölcstelen, — a hívó léleknek nem lehet más föladata, mint lelkiismerete sugalmát, erkölcsi kötelességét teljesítve a neki osztályrészüll jutott szerepet betölteni s az eredményt a Mindenható végtelen bölcsességére bízni”.

„E bizalom ad nekünk erőt és bátorságot, s rendületlenül teszi e bizalmunkat az a tudat, hogy a Mindenható Felséged szívébe határtalan keresztyén szeretetet lehelt

és nemzetét, a hatalmas, dicsőséges angol nemzetet ugyane szeretettel az emberiség egyik vezérévé avatta. Valóban, a mi nemzetünk úgy tekintett mindig és tekint ma is Angliára, mint a szabadság, az emberi jogok, a protestáns önérték bevehetetlen várára s keresztyén erényekben ragyogó mintaképre”.

„Ez a Felséged és hazája iránti mély tisztelet csak növeli bátorságunkat, s éppen a nagy brit nemzet polgárosító hivatásának esodálata készlet bennünket esedezésünkre. Erezzük, hogy Nagy-Britannia már oly nagy és dicsőséges, hogy nagyobb már csak a keresztyén önmegtágadás és lemondás teheti. S ha a könyörület isteni törvényének enged, minden eddigi győzelménél nagyobb győzelmet arat”.

„Az angol nemzet e legnagyobb diadalát, az emberiségnek mintaképpül szolgáló önmegtágadást keresztyén szívedel esedezve, még egyszer kérjük Felségedet, hogy a reformáció dicső ünnepét irgalmas lélekkel magasztossá tenni, s a háboru befejezésével a világ protestáns népeinek igazi örömmünepet szerezni kegyeskedjék”.

— **Engedély — az engedélyező határozat jogerőre emelkedése előtt.** A m. kir. államasutak nyugati új műhelytelepén létesítendő esatornázási munkálatokra vonatkozólag, tekintettel a közérdekű esatorna sürgösségére, a vármegye törvényhatósága megengedte, hogy Ujpest község előljárósága a esatorna-építési munkálatokat, az engedélyező határozat jogerőre emelkedése előtt már most megkezdhesse. Lesz tehát egy kis munka és kereset községünkben is — nemsokára.

— **Fellebbezés a — közigazgatási bírósághoz.** Pest-vármegye közgyűlésének azon határozata, melyvel az újpesti bíró, s az előljáróság választása helyben hagyatott s a fellebbezés elutasítottat, f. é. november hó 4-én közöltetett a fellebbező Záhorszky Pál és társaival. A fellebbezők kijelentették, hogy a vármegyei törvényhatóság közgyűlésének határozatával ninesenek megelégedve s hogy tovább fellebbeznek a közigazgatási bírósághoz. Sok szerencsét s bélyegköltséget hozzá!

— **Pestmegye — újpesti virilistái.** Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye törvényhatósága most készítette el legtöbb adót fizető polgárainak az 1902-ik évi névjegyzékét. E névjegyzék szerint Pestvármegye újpesti virilistái a következők: Volfner Gyula (5108.27 kor.), Volfner Lajos (5108.27 kor.), Hédervári Soma dr. (3518.12 kor. kétsz.), Diamantstein Lajos (2994.64 kor. kétsz.), Mauthner Mihály (2648.82 kor.), Csepesányi Béla (2584.88 kor. kétsz.), Ladányi Zsigmond (2545.12 kor. kétsz.), Beeze Imre (2408.50 kor.), Schreiber Gyula (2089.50 kor.), Löwy Bernát (1980.24 kor.), Deutsch Zsigmond (1636 kor.), Schwartz Jakab (1588.48 kor.), Fürst Gerzon (1542.82 kor.), Lindt János (1524 kor.). — A megyei virilisták között első helyen van *Császka György* dr. kalocsai érsek 181,085 korona adóval, utána következik *Káburg Fülöp* herceg (58.169 kor.), *Vigyázó Sándor* gróf (43.511 kor.), *Prónay Dezső* báró (42.229 kor.), *Csáky Károly* gróf váci püspök (31.044 kor.), *Blaskovich Ernő* (29.576 kor.), *Györgyey Illés* (28.695 kor.), *Károlyi Sándor* gróf (26.601 kor.), *Teleky József* gróf (21.060 kor.), *Vigyázó Ferencz* gróf (17.030 kor.), *Hoitsy Pál* (7760 kor.) adóval.

— **Wolfner Tivadar országgyűlési képviselőnk az udvari vadászaton.** A király jelenlétében az isaszeghi vadászterületen nagy hajtóvadászat volt folyó hó 5-én, melyben *Wolfner Tivadar* országgyűlési képviselőnk is részt vett s Ő felsége a király által szívélyes megszólítással tüntettetett ki. Ez a negyedik udvari vadászat már, amelyre *Wolfner Tivadar* országgy. képviselő újabbi megválasztása óta hivatalos volt. A vadászat, melyet *Peltera Henrik* udvari vadászati intéző rendezett — d. e. 10 órától d. u. 4 óráig tartott s ez idő alatt 241 nyul, 110 üregi nyul, 131 fácán, 5 fogoly és 1 őzbak került terítékre. A király mindvégig a legjobb kedvben volt.

— **Kerestetik egy fellebbező.** A Vörösmarty-utca esatornázására vonatkozó képviselőtestületi határozat *Józsa Kálmán* név alatt megfellebbeztetett. Miután a községi adózók között csak egy *Józsa Kálmán* van,

ez pedig *közjegyzői* hiteles kiadványban kijelentette, hogy a szóban forgó képviselőtestületi határozat ellen nem fellebbezett, — ennek következtében *Ivánka Pál* főszolgabíró rendelkezésére az előjáróság lapunk útján felhívja *fellebbező* Józsa Kálmánt, hogy f. é. november hó 30-ig jelentkezék Ujpest község bírójánál, mert ellenkező esetben a fellebbezése álnév alatt irt fellebbezésnek tekintetik, s mint ilyen fog elbírálatni.

— **Wolfner Tivadar országgyűlési képviselő a véderőbizottságban.** A képviselőház f. é. november hó 5-én tartott ülésén választotta meg bizottságait. Ez alkalommal *Wolfner Tivadar* kerületünk országgyűlési képviselője a *véderőbizottság*nak lett — *Barabás Béla*, *Bolgár Ferencz*, *Brezovay László*, *Chernel György*, *Gajary Géza*, *Győrffy Gyula*, *Josipovich Lajos*, *Kemény Akos*, br., *Latinovits Pál*, *Münnich Auról*, *Pichler Győző*, *Podmaniczky Frigyes báró*, *Radvanszky György*, *Solymossy Odón* br., *Tóth János*, *Vézi József*, *Wilczek Frigyes* gróffal együtt a tagja.

— **A polgári kaszinó rendkívüli közgyűlése.** Az „Ujpesti Polgári Kaszinó” f. é. november hó 3-án tartott rendkívüli közgyűlésén, az intéző igazgató, a pénztárnok és a számvizsgálók jelentéseinek meghallgatása és jóváhagyása után — az elterjedt hírekkel szemben — egyhangú határozattal kimondotta, hogy: 1. Az ujbpesti polgári kaszinó nem oszlik fel. 2. Az alapszabályok 10. §-a, a tagdíj-hátralékosok ellen teljes szigorral alkalmazandó. 3. A jelenlegi elnökség és igazgatóság — melynek jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott — felkérendő, hogy lemondását vegye vissza s a polgári kaszinó ügyeit a legközelebbi rendes közgyűlésig vezesse tovább. *Benkovic Imre* elnök a maga és elnöktársai, valamint a tisztviselői kor nevében kijelentette, hogy „meghajolva a kényszerűség előtt, a legközelebbi rendes közgyűlésig készek a kaszinó ügyeit vezetni, de tekintettel azon körülményre, hogy a kaszinó tartozásai közül 1600 korona rögtön fedezendő volna, a pénztár készlete pedig csak 22 korona, ellenben a kaszinó tagjai a múlt évről 1500 kor., a mostani évről 700 kor. tagdíjjal *hátralékban* vannak: sem anyagi, sem erkölcsi felelősséget nem vállalnak a bekövetkezendőkért s csak azt ígérhetik, hogy a kaszinó érdekében mindent el fognak követni s az alapszabályokat szigorúan végrehajtják.” *Baksay Sándor* alelnök rámutatott arra, hogy a kaszinó további fennállása egyedül a tagdíj-hátralékosoktól függ s felkérte őket, hogy becsületbeli kötelességüknek tegyenek mielőbb eleget, mert szegény volna az egész községre, ha a „Polgári Kaszinó”-nak a tagdíj-hátralékosok miatt kellene megszűnie. Ezzel a közgyűlés az elnök éltetésével véget ért.

— **Rákospalota szabadság, testvériség, egyenlőség bajnokai.** Rákospalota képviselőtestületének f. é. november hó 4-én, *Illek Vincze* vármegyei bizottsági tag elnöklelte alatt rendes képviselőtestületi közgyűlést kellett volna tartani. A közgyűlés tárgyát az 1900. évi közpénztári közmunka, szegényalap és egyéb alapok számadásainak elsőfoku megvizsgálása képezte volna, ha a közgyűlés tartását a felzgatott függetlenségi, a rákospalotai szabadság, testvériség, egyenlőség bajnokai meg nem akadályozták volna. Ezek ugyanis, midőn *Illek Vincze* Rákospalota községhez érkezett, azzal a rivalgással fogadták őt: „*Abezug batyus zsidó kortese*” s lehetetlenné tették elnöki működésének a megkezdését s így a számadások megvizsgálását. *Illek Vincze* feljegyeztette az illetők neveit, elhagyta a községet s jelentést tett az esetről a megye alispánjának, a ki bizonyára nem fog késni a legszigorubb törvényes megtorlásban részvételét azokat, kik a vármegye kiküldött bizottsági tagjának hivatalos működését ilyen durva módon megakadályozták.

— **A megyebizottsági tagválasztás ügyében** értekezletet tartott f. hó 4-én az ujbpesti ellenzéki párt s a most kilépő *Illek Vincze* és *Mády Lajos* helyett *Höberth Bélát* és *Csepreghy Pált* jelölte a megyebizottsági tagságra. Hogy az utóbbiak milyen megyei avagy községi érdemeket szereztek erre a kiténtetésre, azt elfelejtették a jelölők Ujpest választó közönségével tudatni, és így közönségünk választó polgárainak a nagy többsége ismét csak *Illek Vincze*t és *Mády Lajost*

fogja kiténtető bizalmával megtisztelni, kik e bizalomra, amint azt lapunk 44-ik számának vezető cikkében kimutattuk, tényleg elévülhetetlen érdemeket szereztek.

— **Megtámadott mandátum.** *Wolfner Tivadar* országgyűlési képviselőnk mandátumát az Olay-párt kérvénnyel támadta meg s a kérvényt f. hó 2-án nyújtotta be dr. Vig Viktor a Kuriához. Volt alkalmunk a kérvénybe betekinteni s minden habozás nélkül kijelenthetjük, hogy a Kuria itéletét nyugodtan bevárhatja kerületünk országgyűlési képviselője ép úgy, mint a gödöllői szabadelvű párt. A kérvény ugyanis az üres de beigazolatlan vádak halmazán kívül nem tartalmaz egyebet s így a magas Kuria komolyan nem is foglalkozhat véle.

— **Házi hangverseny.** Az „Ujpesti Zene-művelő-Egyesület” (Conservatorium) f. évi november hó 11-én (hétfőn) *Braun Paula*, *Kiss Ilona*, *Rengei Iván* és *Décsy Károly* közreműködése mellett, saját helyiségeiben I. házi hangversenyt rendez, melynek következő a műsora: 1. Mendelssohn B. Zongoraverseny, d moll II. és III. tétel. Előadja *Braun Paula*. Második zongorán kíséri *Décsy Károly*. 2. a) Gounod Ch. Tavaszi dal b) Hubay J. Madárdal a „Cremonai hegedűs” című operából. Enekl *Kiss Ilona*. Zongorán kíséri *Erkel Gyula* főigazgató. 3. Vieuxtemps H. Hegedűverseny Fis moll I. tétel. Előadja *Rengei Iván*. Zongorán kíséri *Décsy Károly*. 4. Erkel F. Aria Hunyadi L. című operából. Enekl *Kiss Ilona*. Zongorán kíséri *Erkel Gyula* főigazgató. 5. Wieniawski H. Capriccio valse. Hegedűn előadja *Rengei Iván*. Zongorán kíséri *Décsy Károly*.

— **Halottak napja.** Tiszta verőfényes őszi nap ragyogott a halottak országa: a temető fölött, melynek sirjait gazdagon felkoszoruzta s kivilágította az emberi kebel legnemesebb s legönzettelenebb érzete: a kegyelet. Az egyesületek és körök ez alkalommal se feledkeztek meg érdemes elhunytjaikról s gyászadalokkal és emlékbeszédekkel rótták le sirjaiknál a kegyelet adóját. A többiek között „A hazai jótékony egylet” is megkoszoruzta egykori alapítójának és elnökének, *Amodeo Antalnak* a sirját, a mely alkalommal *Hodina István* másodelnök tartott rövid, de hangulatteljes beszédet, melyet a következő szavakkal fejezett be: „Elköltözött kedves barát, még szólok hozzád egy szót. Tulvilági álmaid közt ne bántson az a gondolat, hogy műved pártolás hiányában szűkölködik, a mily atyailag gondoskodtál egyletünkről, ugy örködik most felette kedves volt nőd, az egylet zászlóanyja; benne él szellemed s ha te nem is vagy már közöttünk, de körünkben él kedves nőd, hogy a te megkezdett tevékenységedet folytassa. Megnyugvásodra legyen mondva még az is, hogy ha sirodból felkelnél, nem tennél szemrehányásokat nekünk, hogy egyletünk fejlesztésében nem tejtünk ki elég erőt, mert élünkön áll az, ki vasakaratóval, ernyedetlen buzgalommal és igaz ügyszeretettel egyletünket a legmagasabb nívóra, színvonalra fogja emelni s e férfi *Breuer Ferencz*. Arnyéka az elköltözöttnek, sirod felett zeng hozzád a szózat: Ne félj a feledés homályától, emléked mindig fog élni közöttünk s nyugodj meg a költő szavaiban, a ki azt mondja: A derék nem fél az idők mohától, a koporsóból kitor és eget kér. Isten veled!

— **Két hadnagy.** Az egyik arkai *Árky Zoltán*, néhai *Árky Miska* bácsi és *Boldog Kormelia*, a másik *micsinyei, pribói* és *benicei* *Beniczky Lajos*, néhai *Beniczky Tóni* és *Szerényi Feodora* fia. Előbbi a m. kir. *Ludovica* Academiát, utóbbi pedig a es. és kir. hadaprod iskolát végezte. Ó felsége a király mind a kettőt f. é. november hó 1-ével nevezte ki hadnaggyá. Amazt a m. kir. 1. honvéd gyalogezredhez, emezt a es. és kir. 94. gyalogezredhez. Katona nyelven szólva, most jutott mind a kettő a tiszti ranglétra „*Fescher Kerl*” fokozatára. Kivánjuk, hogy mihamarább érjék el a „*Grober Kerl*” (főhadnagy) és annak utánna vajmi hamar a „*Mords Kerl*” (százados) fokozatot, . . . no meg a táborszaki rangot. Hogy pedig róluk megemlékezünk, azt azért tesszük, mert mind a kettő patant ujbpesti fiu és mert mind a kettő előmenetele örömmel tölti el mindazokat, a kik őket és szüleiket ismerik. Csak előre, hadnagy urak!

— **Értekezlet a megyebizottsági tagválasztás érdekében.** *Wolfner Tivadar*, kerületünk országgyűlési képviselője a következő fel-

hívást intézi Ujpest választó polgáraihoz: „*Igen Tisztelt Polgártárs! Illek Vincze* és *Mády Lajos* uraknak megyebizottsági tagsági mandátuma ez év végével lejár. A vármegye törvényhatósági bizottsága f. évi november hó 13-ára tűzte ki az új választást. Azon közismeretű és buzgó tevékenység, a melyet nevezett urak a község érdekében mindenkor kifejtettek kötelez bennünket arra, hogy nevezetteknek újbóli megválasztását minden erőnkkel támogassuk. Felkérem tehát, hogy a jelölés megejtése és a választás módozatainak megbeszélése végett, f. évi november hó 9-én d. u. 5 órakor az „*Ujpesti Takarékpénztár*” helyiségében tartandó értekezletre megjelenni sziveskedjék. Ujpest, 1901 november hó 6-án. Hazafias üdvözlettel *Wolfner Tivadar* országgyűlési képviselő”.

— **A Kisfaludy színház Ujpesten.** A Kisfaludy színház f. hó 9-én és 16-án két előadást rendez Ujpesten a Colosseumban. A derék szintársulat 9-én a „*Molnár és a gyermeke*” ezimű drámát, 16-án pedig „*A cigány*” ezimű népszínműt fogja előadni. — Ajánljuk a közönség pártfogásába.

— **Életunt leány.** *Pask Anna* eselédleány szerelmi bánatában marólugot ivott az Arpad-ut 40. sz. a. levő lakásán. A Károlyi-kórházba szállították.

— **Szerencsétlenül jart tanuló.** *Drobnitza József* 22 éves tanuló, a Wágner-intézet növendéke f. é. nov. hó 6-án délután 6 órakor a tilos ajtón leugrott a villamosról s egy másik kocsira alá került, a mely szembe jött a parallel sinen. A kerekék összeronesolták s halálos sebével a Károlyi-kórházba vitték.

— **Templomrablás.** Az emberek nagyfoku erkölcsi elzüllesztését a legjobban bizonyítják azok a rablások, melyek a templomokat fosztják meg ékességeiktől és drágaságaiktól. A vasárnap és hétfő közötti éjjelen az ujbpesti római katolikus templomban is betörők jártak s mindent elvittek, a mihez hozzá jutottak. Letörték az oltárban elhelyezett szentségtartó tetefjét, feltörték a sekrestyében levő, egyházi szereket tartalmazó szekrényt, a melyből két ezüstkeresztet, három arany és két ezüstkelyhet vettek ki. Felfeszítették a templomban elhelyezett perselyt is, a melynek tartalmát szintén magukkal vitték. Ugylátszik, hogy a fővárosnak valamelyik tolvajbandája csak a budapesti s környékbeli templomok kifosztogatásával foglalkozik, mert rövid egy év alatt kirabolták az erzsébetvárosi, az erzsébetfalvi, a esepeli, a besnyői, a mendei, az abonyi stb. templomokat. Az ujbpesti s a fővárosi rendőrség erélyesen nyomozza a szentségtelen, de ügyes tolvajokat. — Amint lapunk zárta-kor értesülünk a rendőrség már megkerítette az ujbpesti templomból ellopott tárgyatkat, s a tolvajokat is elesipte *Steiner Sándor* csavargó és társai személyében.

— **Fillokszera a vármegyében.** Szalk-Szt.-Márton község szőlőjében fillokszera jelenléte megállapítván, a földművelésügyi miniszter ugyan a község határát zár alá helyezte, de azért jó lesz a szőlőgazdáknak vigyázni.

— **Fertőző betegségek Ujpesten.** Az őszi essőzések a fertőző betegségek terjedését tetemesem előmozdították az egész megyében. Így Ujpesten is a múlt héten a *roncsoló toroklob* 3, — a *kanyaró* 8, — a *hasi hagyomány* 1, — a *krupp* 1 esetben fordult elő.

— **Nem tudom én, hogy volt?** kezdetű versét mutatványként közöljük *Péterfi Gyula*-nak sajtó alatt levő „*Az én világom*” ezimű verses kötetéből, melyre ez alkalommal is felhívjuk a közönség figyelmét s különösen a hölgyeket kérjük föl arra, hogy a fiatal s tehetséges ujbpesti poetától ne tagadják meg pártfogásukat s ha már előfizetőket nem is gyűjtenek, legalább fizessenek elő a verskötetére, a melynek mindössze is egy korona az ára. Az előfizetési pénzek a szerző ezimére: Ujpest, Diófa-utca 31, ajtó szám 3. alá küldendők.

— **Népfelkelő szemle.** Figyelmeztetjük az érdekelteket, hogy a népfelkelő szemle az ujbpestiekre nézve f. hó hó 9., 11., 12 és 13-án fog a község háza II. emeletén megtartani. Hogy életkoránál fogva ki melyik napon tartozik megjelenni, azt a nyilvános helyiségekben kifüggesztett hirdetményekből megtudhatja.

IRODALOM.

*Az „Állatok Világa“. Brehmnek Európa-szerte ösmeretes és mindenhol elterjedt művéből a magyar kiadás gyorsan halad előre s mihamar teljesen készen lesz a második hatalmas kötet is. A füzetes kiadásból most jelent meg a 39-ik füzet, a melyhez a kiadó czég színes nyomatu műmellékletet csatolt. Ez a színes műmelléklet a tarajos sült ábrázolja. A gondos kivitelű szövegrajzok ezuttal nagyobb figyelemre méltók és pedig annál inkább is, mert nem a legközönségesebb állatokat állítják a közönség elé. Ilyen a tasakos patkányt, a tasakos egeret, az egyiptomi ugró-egeret, a lőfejű- és a nyul-egeret, valamint a bojtosfarku sült és az urzont ábrázoló rajz. A jó magyarsággal megírt rendkívül érdekes szöveg adja a rajzokhoz való magyarázatot, a mely mint könnyű olvasmány is párját ritkítja. Az Állatok Világának magyar kiadása Méhely Lajos szerkesztésében és Légrády testvérek kiadásában jelenik meg. Az ára füzetenként 80 fillér. Az eddig már megjelent első kötet díszes kötésben 18 korona. Megrendelhető ugy Légrády testvérek könyvkiadó hivatalában (Váci-körut 78), mint minden könyv-árusnál.

6119. — tk. 1901.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az újpesti kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Fóth községi hitelszövetkezet** végrehajthatónak **ifj. Forgács Sándorné** szül. **Sziráki Lidia** főthi lakos végrehajtást szenvedett elleni 320 kor. tőke követelés s jkai iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék (az újpesti kir. járásbírósg) területén lévő Fóth községben a Topolyfa dűlőben fekvő a főthi 842. sz. tkvi. betétben A 1. sorsz. 3912. hrsz. alatt foglalt **ifj. Forgács Sándorné** szül. **Sziráki Lidia** nevében álló szőlőre tekintettel arra, hogy ezen ingatlanra C. 14. sorsz. alatt **ifj. Forgács Sándor** javára hasznélvezeti jog van bekebelezve, az ezen teherterelt megelőző követelések kielégítésére szolgáló 100 korona kikiáltási árban az a C. 14. sorsz. alatti hasznélvezeti jog fentartása mellett azzal, hogy amennyiben ezen összeg meg nem ígértetnék, a rögtön megtartandó újabb árverésen a C. 14. alatti hasznélvezeti jog fentartása nélkül lesz az ingatlan elárverezve — 840 korona kikiáltási árban, továbbá a főthi 537. sz. tkv. betétben A I. 1—2 sorsz. alatt felvett 5086 és 5087. hrsz. ugyanannak nevében álló ingatlanra és pedig 237 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi december hó 5-ik napján délelőtti 9 órakor Fóth községben a községházánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az érvényben levő igazságügyministeri rendeletekben kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujpesten, 1901. évi augusztus hó 12-én.

Az újpesti kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság.

Szücs

kir. eljárásbíró.

6119. tk. 901 augusztus 1-én.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az újpesti kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Fóth községi hitelszövetkezet** végrehajthatónak **ifj. Forgács Sándorné** szül. **Sziráki Lidia** főthi lakos végrehajtást szenvedett elleni 320 kor. tőke követelés és jkai iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék (az újpesti kir. járásbírósg) területén lévő Fóth községben, a Topolyfa dűlőben fekvő a főthi 842. sz. tkvi. betétben A 1. sorsz. 3912. hrsz. alatt foglalt **ifj. Forgács Sándorné** szül. **Sziráki Lidia** nevében álló szőlőre tekintettel arra, hogy ezen ingatlanra C. 14. sorsz. alatt **ifj. Forgács Sándor** javára hasznélvezeti

jog van bekebelezve az ezen teherterelt megelőző követelések kielégítésére szolgáló 500 korona kikiáltási árban, a C. 14. sorsz. alatt hasznélvezeti jog fentartása mellett azzal, hogy amennyiben ezen összeg meg nem ígértetnék, a rögtön megtartandó újabb árverésen a C. 14. alatti hasznélvezeti jog fentartása nélkül lesz az ingatlan elárverezve — 840 korona kikiáltási árban, — továbbá a főthi 537. sz. tkvi. betétben A I. 1—2. sorsz. alatt felvett 5086. és 5087. hrsz. ugyanannak nevében álló ingatlanra és pedig 237 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi december hó 5-ik napján d. e. 9 órakor Fóth községben a községházánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az érvényben levő igazságügyministeri rendeletekben kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujpesten, 1901. évi augusztus hó 12-én.

A újpesti kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság.

Szücs

kir. alj. bíró.

1811. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az újpesti kir. járásbírósgnak 1901. évi V. 1760 2. sz. végzése folytán **dr. Körösi Manó** ügyvéd által képviselt **Klein Angelus** felperes részére **Sterthal Miksa** alperes ellen 60 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 896 kor. beesült ingóságokra az újpesti kir. járásbírósg V fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Virág-utca 15. szám alatti házban** leendő megtartása határidőül 1901. é. november hó 11. napján d. e. 1/2 órája kütüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, faragványok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén beesáron alól is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi október hó 28. napján.

Polgár

kir. bírósgági végrehajtó.

1662. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az újpesti kir. járásbírósgnak 1901. évi V. 1618 2. számú végzése folytán **dr. Miklós Antal** ügyvéd által képviselt **Weisz Gábor** felperes részére **Rosenberg Mór** alperes ellen 600 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1000 kor. beesült ingóságokra az újpesti kir. járásbírósg V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **Ujpesten, Csokonay-utca 24. sz. a. házban** leendő megtartása határidőül 1901. évi november hó 8. napján d. u. 1/4 órája kütüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén beesáron alól is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató

követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi október hó 24. napján.

Polgár

kir. bírósgági végrehajtó

1924. végrh. sz. 1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy az újpesti kir. járásbírósgnak 1900. évi V. 2985. sz. végzése folytán **dr. Kálmán Ödön** ügyvéd által képviselt **Ujpesti öns. egyt. m. szövetk.** felperes részére **Baranyai Fülöp és tsai** alperes ellen 1600 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 730 kor. beesült ingóságokra az újpesti kir. járásbírósg V. fenti sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna **VII r. alp. Kalmusz József lakásán Ujpest, Arpad-ut 135. sz. folyt. V r. alp. Finitzer Józsefné lakásán Rpalota, olajgyár leendő megtartása határidőül 1901. évi november hó 13-ik napján d. u. 2 órája kütüzetik, a mikor a bíróság lefoglalt butorok stb. s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén beesáron alól is el fognak adatni.**

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Ujpesten, 1901. évi október hó 28. napján.

Kiss Gyula

kir. bírósgági végrehajtó.

Kiadó lakás.

A Baross-utczában, a villamos vasut mellé, egy, minden conforttal ellátott

nagyobb uri lakás

☀ ☀ ☀ **kerttel** ☀ ☀ ☀

azonnal kiadó.

Értesítés kapható: a **Weisz-féle bürgyárban, Ujpesten, Váci-ut 34-ik szám alatt.**

Egy tanoncz felvétetik

heti 3—4 korona fizetéssel Karocsek Róbert gipsz-szobrásznál Ujpesten, Tavasz-utca 68. sz. alatt.

Vendéglő-megnyitás.

A község ház palotájában, szombaton, azaz folyó hó 19-én, este nyílt meg a

NAGYVENDÉGLŐ.

A nagyérdemű közönség becses támogatását és számos látogatását kéri,

kitünő tisztelettel

Karikás Lajos és neje
vendéglős.